

holde fast. Hvor derimod en Forsamling er i Huus, der forekommer det mig, at man aldrig kan savne en bestemt Mand at holde sig til; thi der kan Ingen komme ind i et Huus uden at komme ind i Ens Eiendom; er man kommen ind uden Eierens Villie, saa har man begaaet Ufred ved at bryde ind i en anden Mandes Huus, og derved alene er en saadan Forsamling ulovlig; er man kommen der med Eierens Villie, saa maa denne, forekommer det mig, ligesom Bogtrykkeren for en Bog, være ansvarlig for Forsamlingen, indtil der er en Leder tilstede, som kan angive sig som saadan. Jeg veed meget godt, at disse Bestemmelser ikke ere fastsatte endnu ved Lov, men det er min fulde Overbeviisning, at skulle vi kunne beholde vor Forsamlingsfrihed til Nytte og paa en heldbringende Maade, saa er det af Bigtighed, at man ikke lader disse nærmere Bestemmelser vente paa sig. I den mellem-liggende Tid kan der indtræffe saadanne Forhold, at det kunde synes at vise sig, som om en Frihed af denne Art var farlig for Samfundet, hvorimod det kun er den i Loven stillede ufuldstændige eller slet ikke bestemte Frihed, der bliver farlig for den offentlige Myndighed, ikke for Samfundet, fordi den offentlige Myndighed her kommer til at handle efter Vilkaar-lighed, da den savner Regler. Forslaget under Nr. 31 vil upaatvibelig lidt efter lidt trænge til, enten ved den offentlige Bevidsthed eller ved Sædvaner eller ved Lov, at erholde yderligere Bestemmelser, hvortil det kan binde en del af de Udtryk, som ere brugte, men Forslaget under Nr. 32 kan vanskeligt fyldestgøre, dersom der kommer en Lov ud, som udvikler § 93 i Grundloven paa en fuldstændig, aaben og ligefrem Maade, og deri troer jeg, at den store Forskjel ligger, som er tilstede i de to Affattelser. De synes at ligge hinanden nærmere, end de i Virkeligheden gjøre. Jeg skal indrømme, at man i Nr. 32 kan finde det Samme som i Nr. 31, men enten er Nr. 32 utydelig, og saa skal der idelig nye Fortolkninger til, eller det giver ikke Grundloven. Det, som er tydeligt deri, giver ikke Grundloven, og det, som kan fortolkes ud derover, kan gaae imod Grundloven. Forslaget under Nr. 31 kan derimod efter min Mening ikke

underkastes saadanne Fortolkninger. — Det gjør mig ondt, at den ærede Ordfører har udtalt sig til Fordeel for det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Hinghy (Nosen); jeg for mit Vedkommende maa meget fraraade at gaae ind derpaa. Jeg vil tilraade det ærede Medlem at tage sit Forslag tilbage; han gjør sin Sag efter min Mening Skade, isald det skulde hændes sig, at hans Forslag blev stemt bort, og dersom det bliver stemt ind i Loven, saa er der dog ikke vundet Noget; han har affurat det Samme iforveien. Hvad er det egentlig, der staaer i hans Forslag, rettet saaledes, at det kan bruges? Der staaer: Samtidig med Politivedtægten skal den offentlige Løssagtighed ordnes; det er egentlig det, han har udtalt, han paalægger Politiet at ordne Løssagtigheden — han har brugt et fremmed Ord, men oversat paa Dansk betyder det ikke Andet — men det er ikke det, det ærede Medlem vil; han vil: at Politiet skal ordnes med Løssagtigheden, men han vil ikke ordne Løssagtigheden; dertil har man desuden ingen Berettigelse gennem et Reglement, det kan ikke paa den Maade gjøres. Det vilde være upassende for os at udtale, saalænge Loven er, som den er, at vi ville ordne Løssagtigheden; vi skulle vel holde Løssagtigheden i Orden, men vi skulle ikke ordne den, det er to høist forskellige Ting. „Prostitution“ er blot en Omskrivning af Ordet „Løssagtighed“; naar vi tage det simple danske Navn, saa forstaae vi Tingen meget bedre og føle meget bedre, hvorkibet vi skulle befatte os dermed. Naar der bliver udgivet et Reglement for Politiets Virksomhed, saa ligger det i Sagens Natur, at der maa gives Bestemmelser for de Personer, som skulle give sig af med denne Sag, og som skulle stille sig ligeoverfor den Vanskelighed, som i den Henseende er tilstede; dersom dette ikke skeer, saa have de, som skulle affatte Instruxen for Politiet i en af de væsentligste Sager, ikke gjort deres Pligt. Der vindes altsaa i Virkelighed ikke et eneste Skridt ved det ærede Medlems Forslag, men vi komme til at udtale en Ting, som vi vel skulle betænke, førend vi udtale den her, saalænge Loven er, som den er, nemlig: at vi ville have Løssagtigheden ordnet. Vi ville, som sagt, have Orden i Løssagtigheden, vi ville have, at